

на̀ предъ жена̀ та, ко̀ато
щеше да роди. За да изведе
детѣ то и когато роди.

5 И роди мжшко детѣ ко̀е-
то ще да оупасе сички те
народа со желѣзна то̀ага :
и грабнато бьде (и занесе-
но) детѣ то и предъ Бга. и
предъ престѣлатъ неговъ.

6 А жена̀ та бѣга въ пѣ-
стѣна та, гдѣто имаше
пригѣтвено мѣсто ѿ Бга,
за да а хранатъ тамъ хи-
ла̀да и двесте и шестдесать
дни.

7 И бьдѣ брань на некѣ то :
Михайлъ и Ангели те неговѣ
оударихасе со змиа̀ та, и змиа̀
та се ки и ангели те неѣни.

8 Но не можахъ да стоатъ
на срѣща, и не намери се ве-
кемѣсно за ниѣна некѣ то.

9 И соборена бьдѣ голѣма
та змиа̀, старовременна та
змиа̀, ко̀ато се нарича дѣ-
волъ, и сатана, ко̀ито прел-
щава сичкиатъ свѣтъ, собо-
ренъ бьдѣ на земла̀ та, и
ангели те неговѣ соборени
бьдо̀ха збедни съ него.

10 И чухъ голѣмъ гласъ
на некѣ то, ко̀ито говоре-
ше : сега бьдѣ спасеніе то и
сила та и царство то на-
Бга нашегъ, и власть та̀ на-
Хр̀та неговъ : зацѣто
бьдѣ соборенъ клеветнико
на-наши те братѣа, ко̀ито
ги клеветеше дѣнь и ношь
предъ Бга.

11 И онѣ го, повѣдиѣха
со съ кръвь та̀ и гнева, и со
слово то на-свидѣтелство-
то своѣ : и не возлюкиѣха жи-
вѣчатъ си (но предъдо̀ха
го) дори до смѣртъ.

12 Заради това̀ веселѣтесе
некеса̀, и (вше) ко̀ито жи-
вѣтете на ниѣна : но горкѣ
вѣмъ, ко̀ито живѣтете на
земла̀ та и на морѣ то ! За-
цѣто сѣбзе дѣаволокъ вѣмъ,
и има велика̀ прѣостъ, по-
неже знаѣ, зацѣ малко вре-
ме има.

13 И като видѣ змиа̀ та
че бьдѣ соборена на земла̀
та, начна да гѣни жена̀ та,
ко̀ато бѣше родила мжшко
то (дѣтѣ).

14 И дѣдени бьдо̀ха на
жена̀ та двѣ крила̀ (като)
на голѣмъ орелъ да лети (и
да бѣга предъ змиа̀ та) въ
пѣстѣна та на мѣсто то
си, гдѣто ще бьде прехра-
нена (ѣдно) време, и (двѣ)
времена̀, и половина време
(и оубардена) ѿ змиа̀ та.

15 И испѣсти змиа̀ та и з)
оуста̀ та си сѣбъдъ жена̀ та
вода̀, като нѣкоа̀ рѣка̀, да
а потѣпи въ рѣка̀ та.

16 Но земла̀ та помогна̀
на жена̀ та, зацѣто ѿвори
земла̀ та оуста̀ та си, и по-
глана̀ рѣка̀ та, ко̀ато испѣ-
сти змиа̀ та и зъ оуста̀ та си.

17 И разгнѣва̀ се змиа̀ та
на жена̀ та, и ѿидѣ да се